

Ekstraordinære inntak

Trondheim kunstmuseums samling

Desember 2020

Sammenfatning om de ekstraordinære inntak

14 verk av 13 kunstnere

8 videoverk

1 lydverk

1 maleri

2 tekstilarbeider

4 skulpturer

9 kvinnelige kunstnere

4 mannlige kunstnere

2 kunstnere med lokal tilknytning

6 kunstnere med flerkulturell bakgrunn

Inntakskomiteens vurderinger:

I utvalget har komiteen søkt å ta inn videoverk, lydverk og andre tidsbaserte medier, ikke-objektbaserte verk, samt verk som har en flyktig, ustabil eller immateriell karakter. Disse er i dag underrepresentert i Trondheim kunstmuseums samling, men utgjør en betydelig andel av dagens kunstuttrykk.

Komiteen har også tilstrebet å ta inn verk som fremmer bred representasjon og underrepresenterte historier i samfunnet.

Komiteen har søkt å ta inn verk av sentrale samtidskunstnere som er internasjonalt aktive, og som vurderes som viktige i forhold til at de har hatt en virkning på den faglige diskursen, på nasjonalt eller internasjonalt nivå.

Det er tatt inn to verk av kunstnere med sterkt tilknytning til kunsthåndverksfeltet. Komiteen anser at koblingen til samlingen er relevant, men inntaket bidrar samtidig til å åpne for at TKMs samling kan omfatte verk som tradisjonelt leses inn i andre fagtradisjoner. Dette er et innspill om at disse inndelingene ikke er så selvkclare og nødvendige som tidligere, og at verk som tilhører kunsthåndverksfeltet kan få en annen lesning når det tas inn billedkunstens kontekst.

I utvalget har komiteen fulgt utviklings- og innkjøpsplanen av november 2020.

Utviklings- og innkjøpsplan

November 2020

Overordnet visjon

- Et museums identitet formes gjennom sin samling og sitt utstillingsprogram. Disse utvikles i kontinuerlig dialog med museets visjon.
- Trondheim kunstmuseum skal gjennom sin innkjøpsplan styrke sin posisjon som toneangivende aktør på fagfeltet og i samfunnsdebatten.
- Vi ønsker at utstillingsprogrammet skal etterlate seg varige spor, så utstillingshistorien veves inn i museets samlingsutvikling.
- Trondheim kunstmuseum skal gjennom sin innkjøpsplan fremme bred representasjon.
- Trondheim kunstmuseum skal gjennom sin innkjøpsplan være i reflektert dialog med samlingens kvaliteter og mangler.

Følgende prinsipper skal styre inntak i perioden 2021-2026:

- Trondheim kunstmuseum skal gjennom sin innkjøpsplan fremme bred representasjon og underrepresenterte historier i samfunnet.
- Inntak skal fremme likestilling, da flertallet av samlingen består av verk av mannlige kunstnere.
- Inntak skal ha som formål å fylle samlingens tomrom av video, lyd og andre tidsbaserte medier, samt ikke-objektbaserte verk som performance, instruksjoner, samt verk som har flyktig, ustabil eller immateriell karakter.
- Vi skal styrke samlingen med verk av de viktigste kunstnerne i vår tid, som bidrar til fortellingen om utvekslingen mellom mennesket og verden rundt oss.
- Vi skal ha som mål å anskaffe 2 viktige verk årlig, med andre ord verk som vurderes som viktige i forhold til at det har hatt en virkning på den faglige diskursen på nasjonalt eller internasjonalt nivå.

Heidi Bjørgan

Tittel: *Objekt #7003* (2020)

Medium: skulptur i leirgods, glasert – 2 deler

Størrelse: ca 35 (h) x 25 (b) x 25 cm (d)

Stilt ut: Dropsfabrikken, 2020

Tittel: *Objekt #7003 (2020)*

Kunstner: Heidi Bjørgan

Objekt #7003 (2020) av Heidi Bjørgan er en skulptur i 2 deler hvorav den ene utgjør en slags «sokkel» og den andre utgjør «skulpturen» som hviler på sokkelen.

«Sokkelens» diameter tilsvarer bunnen på en 10 liters vannbøtte, der kunstneren kaster leirerester og som blandet med vann kan lage slipp eller resirkuleres. Den øverste delen kan tolkes som den er laget av sammenkrøllede leirerester.

Heidi Bjørgans objekter kan se ut som om de har smeltet og implodert i ovnen og glasurene er ofte dynamiske og uttrykksfulle. Hvert objekt fremstår som en usannsynlig kombinasjon av en kjent, men likevel deformert bruksartikkel og det mange ville ha kalt leirrester eller søppel som bukter seg om hovedformen.

Heidi Bjørgan (f. 1970) er utdannet MA i keramisk kunst samt kreativ kuratering på Kunsthøyskolen i Bergen og Konstfack i Stockholm.

Bjørgan har utstillinger over hele verden og har vært representert på viktige kunstmesser som Collect i London, Artgenève i Genève og NADA i New York. Hun deltok i å starte et nordisk nettverk for moderne keramikk og har kuratert utstillinger som Ting Tang Trash og Beyond G(l)aze på KODE i Bergen.

Hennes arbeid er inkludert i nasjonale og internasjonale samlinger som Nasjonalmuseet i Oslo, Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum i Trondheim, Utenriksdepartementet, KODE i Bergen, V&A i London, og flere private samlinger rundt om i verden.

Vilde Løwenborg Blom

Tittel: *The snakes, the marbles, the intestines (2020)*

Medium: skulptur av sukker – lages ny for hver visning, og går i oppløsning i løpet av utstillingsperioden

Størrelse: variabel

3 stk "The snakes" Cirka mål: 70 x 28 x 8 cm.

8 stk "The marbles"/Liten kule, cirka 32 cm i omkrets.

4 stk "The intestines", cirka mål: 125 x 47 x 5 cm.

Stilt ut: - Babel, 2020

Tittel: *The snakes, the marbles, the intestines* (2020)

Kunstner: Vilde Løwenborg Blom

Skulpturene i *The snakes, the marbles, the intestines* er inspirert av elementer fra det kroppslige, erotiske og barnlige. **Vilde Løwenborg Blom** jobber med assosiasjoner og tittelen på verket er tenkt som kallenavn på de forskjellige formene, og ikke en fasit på hva de skal forestille.

The snakes, the marbles, the intestines er en installasjon som består av rundt 15 skulpturer støpt i dropsmasse. Skulpturene installeres på gulvet og sprayes med varmt vann regelmessig, slik at det danner seg fargerike pytter rundt skulpturene, som etterhvert møtes og blander seg inn i hverandre, som en akvarell hvis komposisjon er kun delvis styrt. Lukt er en del av verket, og tilsettes ved hjelp av en duftolje. I noen tilfeller sprayes den på skulpturene, og i andre tilfeller plasseres duftpinner i en duftolje på skjulte steder. Lukten kommer fra en duftolje med lukten "Strawberry".

Vilde Løwenborg Blom (født 1991 i Oslo) bor og arbeider i Oslo. Bachelor fra KIT i Trondheim og MFA fra Kunsthøgskolen i Bergen.

Bloms kunstneriske praksis utforsker materialitet knyttet til spiselige materialer. I en lengre periode har hun jobbet med dropsmasse som materiale, både som skulptur og som performativt element.

Dropsmassen er et forgjengelig materiale som påvirkes av fuktighet, temperatur og tyngdekraft. Blom bruker det tidsbaserte aspektet ved materialet for å aktivt jobbe med de endrende prosessene i skulpturene, for eksempel ved å få de til å oppløses eller bygge de slik at de vil kollapse.

"De første skulpturene jeg laget i dropsmasse (when drops of syrup form hard brittle threads in cold water, 2016-2019), ble til ved å dra massen av sukker gjentatte ganger på en stålkrok til massen ble hengende av seg selv. Jeg har både opplevd en voldsomhet og en omsorg i bevegelsen av å løfte opp massen gang på gang, og gjennom denne prosessen har jeg begynt å se på dropsmassen, og alle ting rundt meg i hverdagen, som kropper, som individer. Jeg tenker mye på skulpturene og på livene deres som vi aldri helt kan vite om. Hvordan kan vi vite hvordan de ønsker å leve, eller hvordan vi skal behandle de, når vi ikke kan kommunisere ordentlig med dem? Hvordan kan vi vise de empati på en best mulig måte? Selvom jeg tenker mye på disse spørsmålene, virker det som jeg nærmer meg mer og mer en behandling av skulpturene der jeg ender med å tilintetgjøre de." - Vilde Løwenborg Blom

Annika Borg

Tittel: *Aleatorisk stykke - OP.1 #9084 (for spilledåse)* (2019)

Medium: tegning og lydverk - digital tegning på papir, digital lyd i hodetelefoner, Størrelse:
12x420 cm

Lengde: 4:50 min. loop

<https://soundcloud.com/user-87938220/aleatorisk-stykke-opus-1/s-t5vl0oaLPLg>

Stilt ut: [TSSK, 2020](#)

Tittel: Aleatorisk stykke - OP.1 #9084 (for spilledåse) 2019

Kunstner: Annika Borg

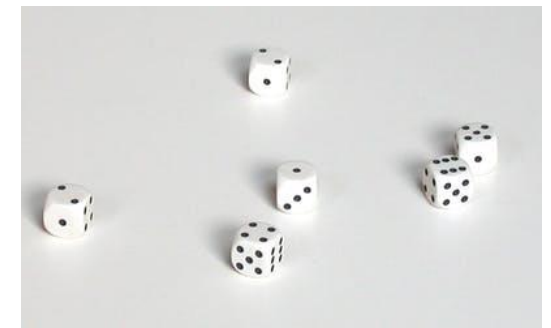
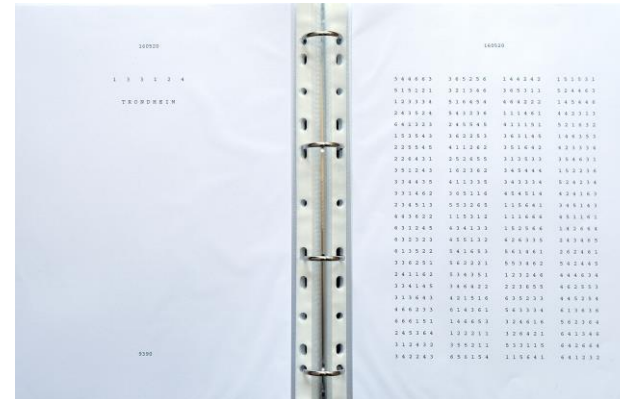
«I dette lydverket er hvert enkelt av de etthundre terningkastene fra én dag – dagnr. 9084, 15. juli 2019 – oversatt gjennom en to-trinns prosess. Først som tegning med prikker satt inn i et sekslinjet 'noteark'. Den nederste linjen representerer tallet 1, og så videre oppover til den øverst for tallet 6. Den første prikken i gruppen på seks er tallet fra terningen som gir det første tallet i tallrekken, og så videre til siste prikk for terningen som gir det siste tallet i rekken. En loddrett strek skiller de enkelte terningkastene fra hverandre. Deretter som lyd gjennom et program som lager lyden av spilledåse. Den nederste linjen, til tallet 1, gir den dypeste tonen, og så videre oppover til den lyseste tonen på den øverste linjen, for tallet 6. Tonene jeg har valgt er seks påfølgende toner i skalaen. Den loddrette streken representeres ved en liten pause i lydforløpet, slik at man også på den måten kan skille de enkelte terningkastene fra hverandre.»

- Annika Borg

Annika Borg (f. 1964) bor og arbeider i Trondheim.

Kunstprosjektet «ett og etthundre terningkast om dagen» har vart i over 25 år. Metoden hennes er som en langtrukken performance der dedikasjon, ritual og varighet settes i spill. Men vel så mye er den en måte å skaffe seg et grunnlagsmateriale for videre transformasjon. Tallmaterialet som oppstår fra terningkastene danner utgangspunktet for ulike visuelle former og uttrykk i alt fra tegning og skulptur til animasjon og lydarbeid. Borg arbeider ofte i serier eller andre former for forløp og sammenhenger – noe som er naturlige valg for å synliggjøre de tilsynelatende små, men likevel store og individuelle forskjellene som ligger iboende i materialet. Borg jobber systematisk med tallene; hun samler inn data, gjør observasjoner og konkrete erfaringer. Over tid har hun utviklet en stadig sterkere følelse og forståelse for materialets egenart, og hva som ligger latent i det. Man kan si det handler om å forsøke å portrettere tilfeldighetenes iboende natur.

Cassius Fadlabi

Tittel: *Familieportrett* (2020)

Medium: akryl på lerret

Størrelse: 150 x 100 cm

Stilt ut: TKM, 2020

Tittel: *Familieportrett* (2020)

Kunstner: Cassius Fadlabi

I maleriet *Family Portrait* (2020) ser vi en familie på tre, tett oppstilt, der far holder en hånd på sin kones skulder og den andre på sitt barn som står mellom dem. Far og datter har hvite kjortler, mors kombinerte skaut og kjole er rødt med grønne prikker. De har ingen gjenkjennelige ansiktstrekk. Farens ansikt er et svart hull under den hvite turbanen, og de to kvinnenes skaut rammer inn et felt med regndråper som faller fra en liten sky over morens hode. Portrettet kan fortelle om nærhet, men også ensomhet i relasjoner, og det som ikke synes bak bildet. Fadlabi har tatt utgangspunkt sin egen historie, sitt feilslåtte kjærlighetsforhold og følelsene som følger med når en familiesituasjon endrer seg.

Cassius Fadlabi (f. 1975) er født og oppvokst i Sudan. Fadlabi er en av Oslos mest markante, yngre malere, som og har gjort seg bemerket som initiativtaker til Khartoum Contemporary Art Scenter – et kunstnerdrevet visningsrom og en sosial arena.

Fadlabi har etablert seg som en viktig og velformulert stemme i norsk samtidskunst. Han er utdannet ved Kunstakademiet i Oslo (KHiO), Al-Neelain University i Khartoum og Sudan University of Science and Technology. I 2014 skapte han debatt med kunstprosjektet *European Attraction Limited*, hvor han sammen Lars Cuzner gjenskapte *Kongolandsbyen* til Norges grunnlovsjubileum. Siden har Fadlabi hatt en rekke utstillinger ved betydningsfulle institusjoner i Norge. I 2019 var han den første kunstneren som ble presentert i serien *Munchmuseet i bevegelse*, med utstillingen *About the Artist* på Kunsthall Oslo. Våren 2020 viste Kunstnernes Hus i Oslo hans monumentale gulvmaleri *The Onset of Vertigo*, et bestillingsverk i forbindelse med institusjonens 90-års markering. Verket er kjøpt inn av Nasjonalmuseet. Sommeren 2020 stilte hadde han sin første separatutstilling *Birds of Metal* i Trondheim, på Gråmølna.

Katinka Goldberg

Tittel: *Fluktrute med bjørker #3* (2020)

Medium: Video uten lyd

Stilt ut: TKM, 2020

Tittel: *Fluktrute med bjørker #3* (2020)

Kunstner: Katinka Goldberg

Videoverket *Fluktrute med bjørker #3* (2020) viser bilder av om kunstnerens mormor, Assne Kahns fluktruteprojisert på Vigelands gipsfrise *Helvete*. Verket er effektivt, det er historisk interessant, har et minoritetsperspektiv, handler om flukt og undertrykkelse. Verket er laget for visning på TKM, og knytter seg til Vigelands verk.

Katinka Goldberg er født 1981 i Stockholm. Bor og arbeider i Oslo. Hun er utdannet i Sverige og Frankrike, og har en BA i fotografi fra kunsthøyskolen i Edinburgh.

I Utstillingen *Shtumer Alef* på Trondheim kunstmuseum utforsker Katinka Goldbergs sine jødiske røtter, og hvordan flukt og krigsminner påvirker generasjoner som kommer etter.

Prosjektet er også en kommentar til vår tid, når det er flere flyktninger i Europa enn noen gang siden andre verdenskrig. Utstillingen er et samarbeid med Jødisk Kulturfestival Trondheim.

Daisuke Kosugi

Tittel: *Leave Fucking <<Society>> Alone* (2015)

Medium: Video installation, single channel HD video with stereo sound.

Lengde: 4 min 30 sec

Stilt ut/vist:

Dawning of the dance floor, Podium, Oslo, 2015,

The Spring Exhibition 2016,

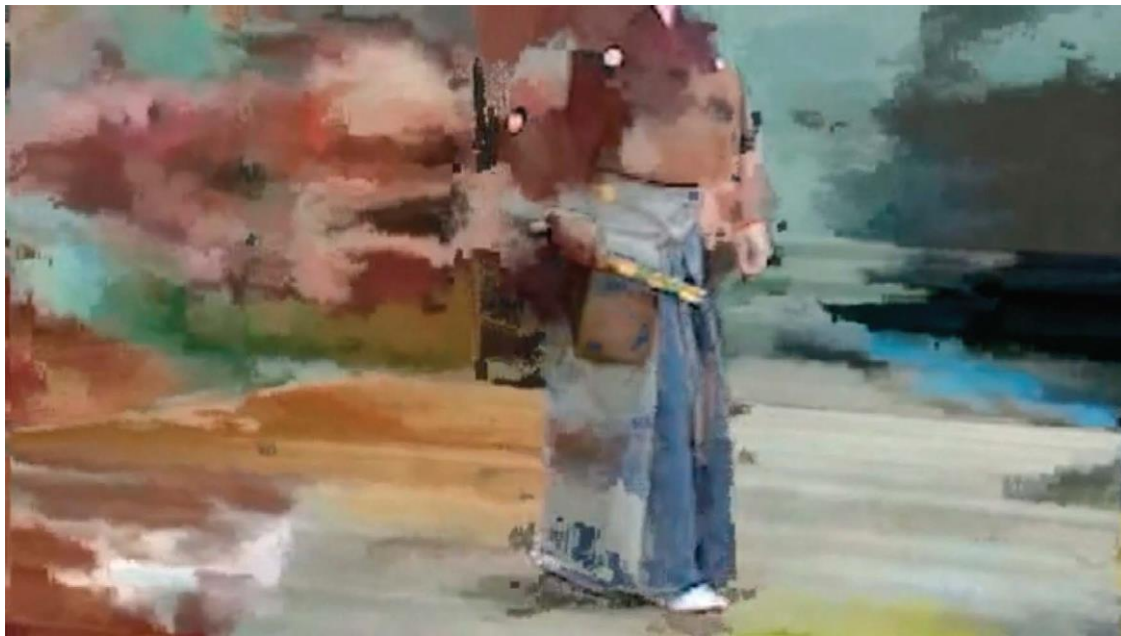
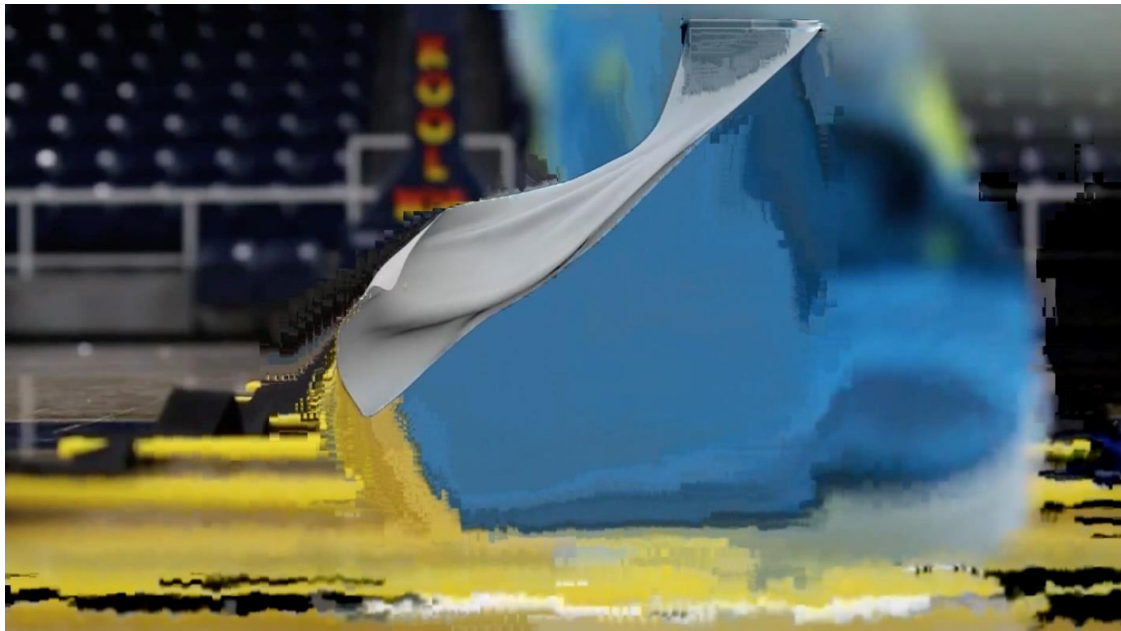
Charlottenborg Kunsthall, Copenhagen, 2016

Is-slottet and the Flow of Body Spaces, Malmö Konsthall, Malmö, 2016,

Kosugi / Karpilovski + Nordin, PlussPluss / Black Box teater, Oslo, 2017,

Høstutstillingen 2017, Kunstneres Hus, Oslo, 2017

<https://vimeo.com/139444665>

Tittel: *Leave Fucking <<Society>> Alone* (2016)
Kunstner: Daisuke Kosugi

Videoverket fokuserer på hvordan vi lærer å bevege kroppene våre og effekten det har på rytme og poesi. Videoen kombinerer funnet klipp av Namba-gange (en tradisjonell japansk gangstil), kappgang, transgender-stemmetreningstutorials og klubbkultursymboler. Videoen spekulerer omkring koblingen mellom gang- og dansestiler, rytmen til haikudiktning og klubbmusikk. Videoen er laget ved hjelp av data-moshing, en metode for å ødelegge gjenkjenningskriteriene til forskjellige videoklipp. Avspilling av videoen etter denne ukontrollerbare prosessen fungerer bare på gjenkjenning av bevegelse.

Daisuke Kosugi (f. 1984, født i Tokyo, bor og arbeider i Oslo)

Kosugi grunnla det kunstnerdrevne visningsstedet Louise Dany i Oslo i 2016 sammen med Ina Hagen. Det er et semi-privat utstillingssted eller en slags salong for diskusjoner om pågående arbeid og åpne prosjekter, basert på engasjerte og langsiktige samarbeid med internasjonale og nasjonale kunstnere.

Gjennom film, skulptur, performance og tekst konstruerer Kosugi forførende scenarier med en underliggende konflikt mellom personlig frihet og systemer.

Ved å skildre hvordan kreativitet utvinnes (og utnyttes) i den kreative industrien i et post-fordistisk arbeidsmarked, eller gjennom fortellinger om kreativitet som ikke kan konverteres til økonomisk eller kulturelt målbar produktivitet, pakker Kosugi opp disse konfliktene gjennom et fokus på det enkelte individs levde liv.

Ignas Krunglevicius

Tittel: *Narrative With an Unexpected Outcome* (2011)

Medium: Triple channel video installation with sound video

Lengde: 16m 30s

Vist/ Stilt ut:

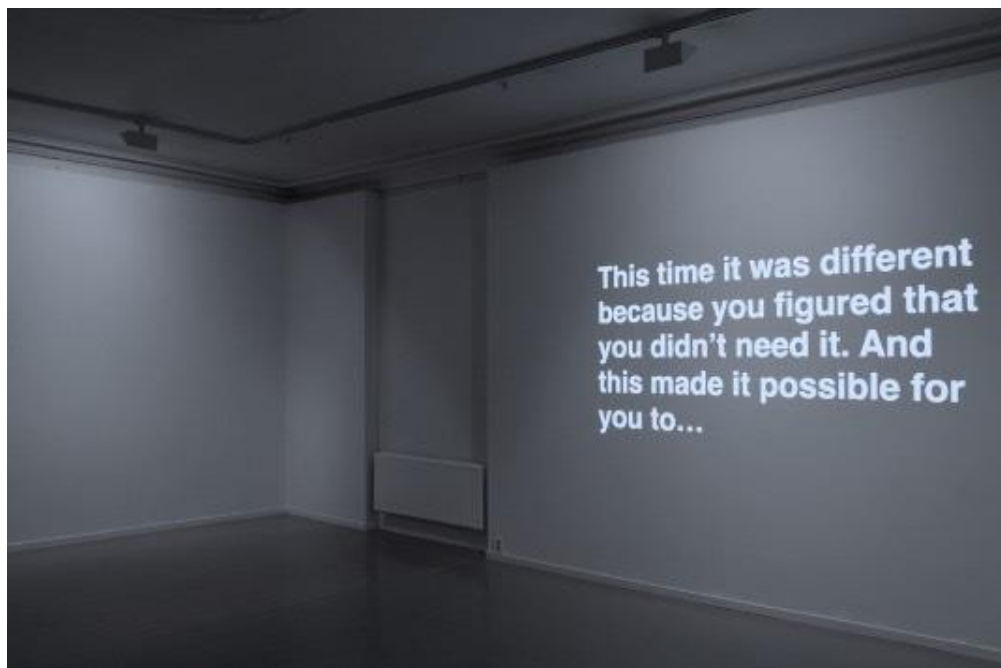
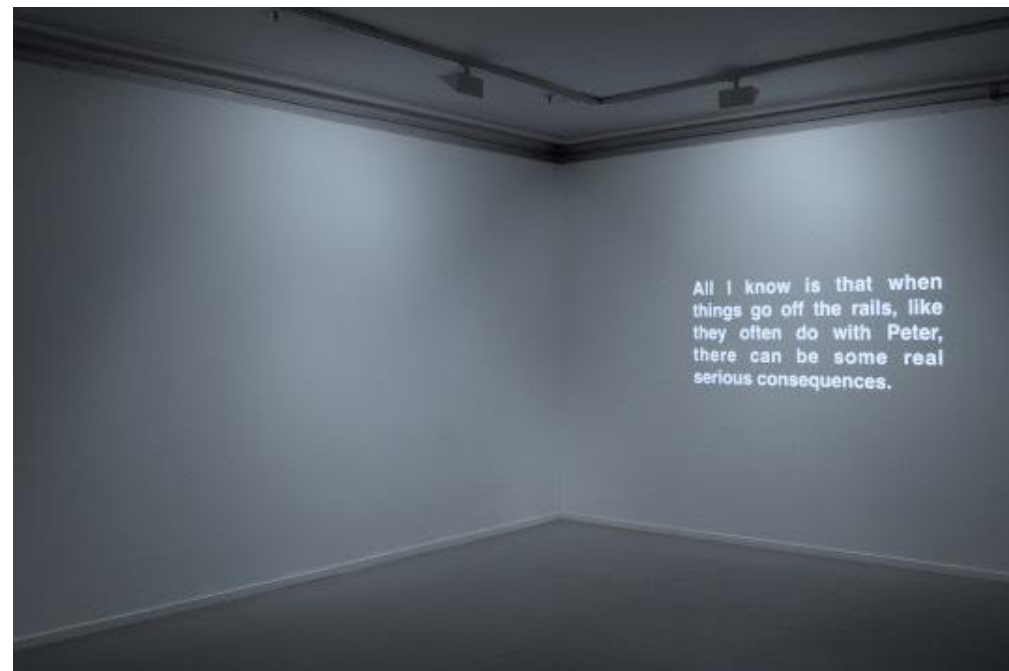
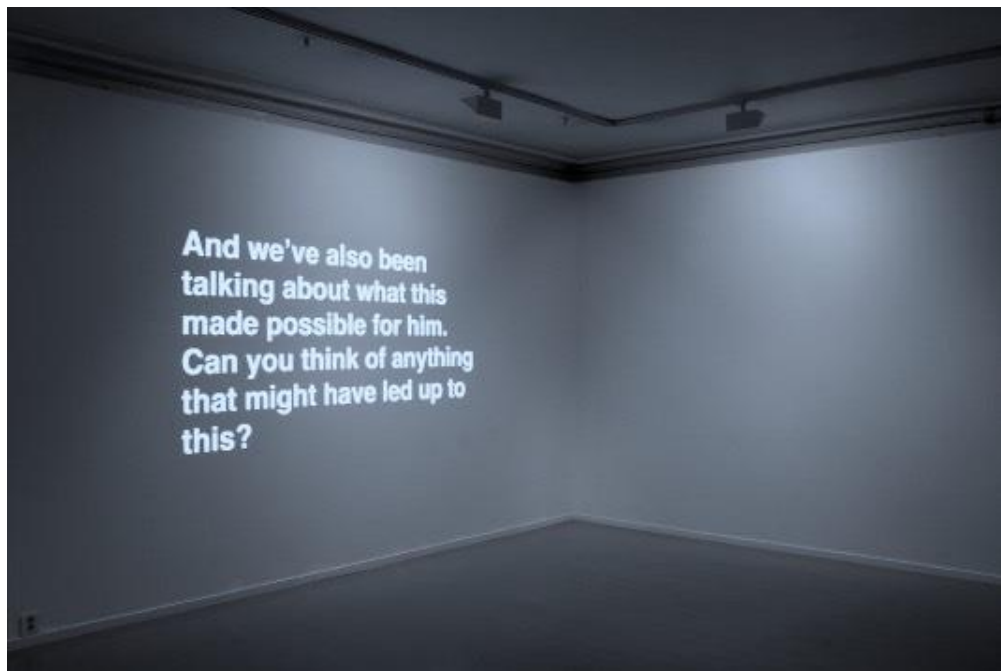
Oslo Kunstforening (NO), Norway 2011

National Gallery, Vilnius, Lithuania 2012

Høstutstillingen Kunstneres Hus, Oslo, 2013

Galerija Vartai, Vilnius, Lithuania 2016

<https://vimeo.com/57131188>

Tittel: *Narrative With an Unexpected Outcome* (2011)

Kunstner: Ignas Krunglevičius

Den 3-kanals videoinstallasjonen dokumenterer en dialog fra en gruppeterapissamtale som animert tekst. Hver skjerm representerer en enkelte personene som deltar i samtalen. I løpet av 1970- og 1980-tallet utviklet den australske terapeuten Michael White og hans kollega David Epton (New Zealand) en terapiform som bruker fortelling som et viktig element i den terapeutiske samtalen. I økten som ble brukt i dette arbeidet er en ung tenåringsgutt hovedpersonen.

Ignas Krunglevičius er en kunstner og komponist bosatt i Oslo. Han ble uteksaminert med en MA fra Norges Musikkhøgskole i Oslo.

Hans hovedinteresser ligger i temaer knyttet til makt, språk og de politiske og eksistensielle realitetene som genereres av den globale teknologiske utviklingen. Han utforsker forholdet mellom mekanismene til den menneskelige psyken og opplevelser generert av teknologi.

Han arbeider hovedsakelig med tidsbaserte medier: video, lyd og performance, men også installasjon, musikkkomposisjon og de siste to årene maleri.

Videoinstallasjonen *Interrogation* (2009) var et av de første verkene som førte til at han jobbet med en serie som varte over flere år. *Narrative With an Unexpected Outcome* (2011) var ett av verkene i denne serien. Krunglevičius var i denne serien interessert i å avdekke kodete systemer som brukes i samfunnet for å kontrollere enkeltpersoner og situasjoner. I disse arbeidene brukte Krunglevičius dokumentmateriale fra transkripsjoner av gruppeterapisessioner og politiavhør og psykiatriske intervjuhåndbøker. Da *Narrative With an Unexpected Outcome* ble utstilt på Oslo kunstforening i 2011 presenterte han avhør og terapimetoder side om side, med sikte på å enten føre til en tilståelse i politiavhør, eller å oppdage skjulte eller glemte minner som forklarer et spesifikt atferdsmønster hos en pasient.

Jumana Manna

Tittel: *A Magical Substance Flows Into Me* (2016)

Medium: HD video, farge, lyd

lengde: 66 min

Trailer: <https://vimeo.com/295436776>

Tittel: *A Magical Substance Flows Into Me* (2016)

Kunstner: Jumana Manna

A magical substance flows into me åpner med et sprakete lydopptak av stemmen til Dr. Robert Lachmann, en gåtefull jødisk-tysk etnomusikolog som emigrerte til Palestina på 1930-tallet. Mens Lachmann forsøkte å etablere et arkiv og avdeling for orientalsk musikk ved det hebraiske universitetet, opprettet han et radioprogram for Palestina Broadcasting Service kalt "Oriental Music", hvor han ville invitere medlemmer fra ulike lokalsamfunn til å fremføre sin folkemusikk.

I løpet av filmen følger Manna i Lachmanns fotspor og besøker kurdiske, marokkanske og jemenittiske jøder, samaritanere, medlemmer av urbane og landlige palestinske samfunn, beduiner og koptiske kristne, slik de eksisterer i dag innenfor det geografiske rommet til det historiske Palestina. Manna engasjerer dem i samtale rundt musikken deres, mens hun dweler over musikkens historie så vel som den nåværende, noen ganger truede tilstanden. Klippet mellom disse møtene med musikere, er en serie vignetter av kunstnerens interaksjoner med foreldrene sine i familiens hjem. I en metaforisk utgravning av en uendelig omstridt historie inkluderer filmens fokus: kompleksiteten som er innebygd i språket, så vel som lysten og det lydlige satt opp mot forestillingen om det umulige.

Innenfor de endimensjonale ideene om Palestina / Israel blir denne umuligheten i seg selv en trope som definerer det palestinske landskapet.

Jumana Manna (f. 1987) er en billedkunstner som primært arbeider med film og skulptur. Hennes arbeid utforsker hvordan makt artikuleres gjennom relasjoner, ofte med fokus på kropp og materialitet i forhold til fortellinger om nasjonalisme og historier om stedet. Manna er født og oppvokst i Jerusalem og har base i Berlin. Hun tok sin BA på kunstakademiet i Oslo og har siden arbeidet med base i Norge.

Still fra A Magical Substance Flows Into Me (2016)

Sandra Mujinga

Tittel: *Catching Up* (2017)

Opplag: 3 + 1 AP

Medium: HD video med lyd

Lengde: 10 min 17 sek. Variable dimensjoner.

Utstilt: Skip Zone, Magenta Plains, New York, 2017

<https://vimeo.com/240242060>

Tittel: *Catching Up* (2017)

Kunstner: Sandra Mujinga

Catching Up (2017) er en videoloop som er projisert på fem MDF-plater som står lent mot veggen og skaper konkave projeksjonsflater.

Medvirkende : Ama Frimpong, Christèle Mapuku and Joy Ede Sade.

Filmen viser tre unge kvinner som gir hverandre både improviserte og oppleste komplimenter. Med dette verket tar Mujinga for seg hvordan selvrepresentasjon både utleves og fremføres gjennom digitale medier. Motivene i hennes arbeid er delte, fulle av motsetninger og polymorfe - de beveger seg mot å bli digitale objekter. Iført skulpturelle plagg som er laget av kunstneren, poserer de tre kvinnene i et skjerm-sparerlignende miljø og skaper en flate med konstant bevegelse i et teknologisk landskap. Mujingas intime, eksistensielle meditasjoner fokuserer på både digital og materiell behandling, lagdelt gjennom påføring av ulike lag av overflater og hud, og det menneskelige elementet som utgjør online interaksjon.

Sandra Mujinga

Tittel: *Shawl (Elephant Ears) 2* (2017)

Medium: skulptur. PVC, akrylmaling, kunstlær, karabinkrok, glyserin, gjengestang, stangkobling.

størrelse: 170 x 60 x 6 cm

Utstilt:

Horse and Pony Fine Arts, Berlin, 2018

Hoarse Globules, UKS, Oslo, 2018

Tittel: *Shawl 2 (Elephant Ears)* (2017)
Kunstner: Sandra Mujinga

Shawl 2 (Elephant Ears) (2017) er en løs zoomorf, lem-aktig skulptur som påminner om elefantører eller blekksprutarmer som ligger rett på gulvet.

Med ulike toner og overflatestrukturer, som strekker seg fra mørke hudfarger til gjennomsiktig PVC og syntetisk lær, fremhever hvert materialvalg et møte eller sammenstøt mellom individet og dets omgivelser. Overlevelsesstrategier for dyr som endrer kroppsegenskaper for å tilpasse seg fiendtlige omgivelser er relevante for Mujingas praksis.

Sandra Mujinga (f. 1989, Goma, Den demokratiske republikken Kongo) er en norsk kunstner og musiker, bosatt i Berlin. MA fra Malmö kunstakademi.

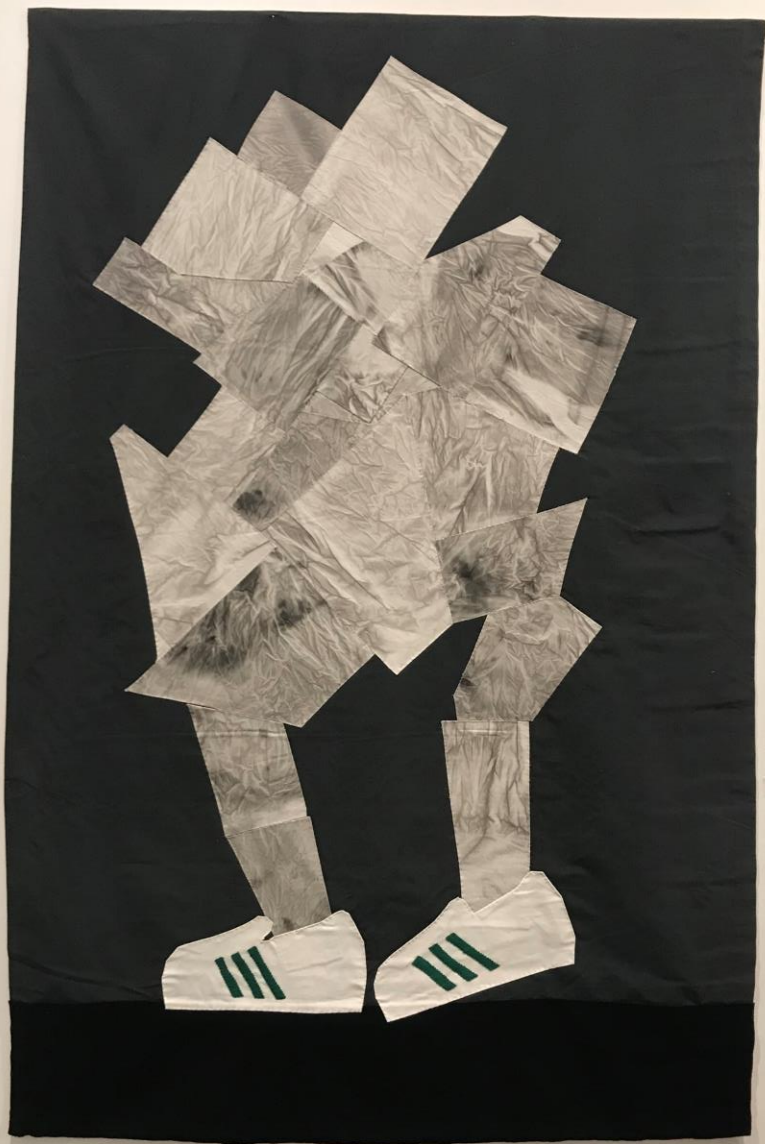
Sandra Mujinga har gjort seg bemerket som et av de mest spennende nye kunstnernavnene fra Norge. Gjennom kunsten diskuterer hun alt mellom internett og identitet. Hun er sterkt inspirert av afrofuturisme – en optimistisk afrikansk designbevegelse som ser for seg et megateknologisk Afrika i nær fremtid. Hennes arbeid er inkludert i nasjonale og internasjonale samlinger som The National Museum i Oslo, Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum i Trondheim, Utenriksdepartementet, KODE i Bergen, og V&A i London, og flere private samlinger rundt om i verden.

Elise Storsveen

Tittel: *Venus*

Medium: Tekstil, applikasjon.

størrelse: 212cm x 139 cm

Tittel: *Venus*

Kunstner: Elise Storsveen

Storsveen ser kroppen som et funksjonelt, elastisk, sterkt og villig verktøy som påvirker alt hun tenker og gjør. Kroppen som skulpturell form og skulpturer som illuderer kropp. Men det er flatt: tredimensjonalitet utforsket og utført todimensjonalt.

I Storsveens kunstnerskap er det lett å finne en fascinasjon for det levde livet og for håndverket som en verdifull handling. Applikasjon er hovedteknikken i de monumentale arbeidene, og uttrykksmessig bærer de i seg referanser til både modernismens mer grafiske uttrykk og 70-tallets antydende og figurative former. Gjennomgående i Storsveens verk er ofte også geometri og abstraherte menneskeskikkelser, hender og hus om hverandre, i tillegg til gjenbruk av materialer kan peke mot tid som fenomen, og strukturer som binder oss sammen på tvers av generasjoner og geografi.

Elise Storsveen (f. 1969) bor og arbeider i Oslo, og jobber hovedsakelig med collage og tekstil.

For Storsveen handler det om å miste kontrollen og hengi seg til det ukjente. Hun jobber med applikasjon for å slippe unna den ufrivillige detaljkontrollen hun opplever i maleriet, men allikevel kunne jobbe med former og fortellinger på store flater.

"Abstraksjon og innlevelse, billedvev og applikasjon, hånden og hjernen, ukontrollert og metodisk, enkelt og komplekst, men alltid subjektivt og alltid i jakten på noe jeg ikke vet hva er." - Elise Storsveen

Ellen Henriette Suhrke

Tittel: *Berøringstur* (2020)

Medium: Video, single channel HD

Lengde: 14 min 5 sek

<https://vimeo.com/477360737>

Tittel: *Berøringstur* (2020)

Kunstner: Ellen Henriette Suhrke

Videoen *Berøringstur* (2020) fokuserer på en blind mann som får en personlig omvisning blant skulpturer i Nasjonalmuseets samling. Under turen erstattes synsinntrykk av berøring og duftinntrykk, og skulpturene utforskes med nesebor og fingertupper, mens en av museets formidlere beskriver hva hun ser. Også samtalen foregår delvis taktilt, gjennom haptiske signaler som tegnes av en tolk på ryggen. *Berøringstur* fremstiller en taktil opplevelse av noe som vanligvis betraktes på avstand. Filmen har blitt vist på Høstutstillingen (Kunstnernes Hus, Oslo) og ved Valnesfjord Skole (Fauske)

Ellen Henriette Suhrke (f. 1984 og basert i Oslo)

Suhrke har utdannelse fra Kuvataideakatemia i Helsingfors og Bergen National Academy of the Arts, hvor hun mottok en MFA i 2013.

Hennes praksis kan sees på som meditasjoner over natur og kultur, hvor menneskelig interaksjon med miljøet spiller en viktig rolle. Arbeidene hennes er basert på nøye planlegging og bakgrunnsstudier, men gir likevel rom for det poetiske og uventede.

Bente Sætrang

Tittel: *Never Look Away* (2020)

Medium: Tekstil, Akvarell, Indigosol på damask.

størrelse: 330 (x2) x 150 cm

Tittel: Never Look Away (2020)

Kunstner: Bente Sætrang

Never Look Away (2020) er et nytt arbeid som ble stilt ut på Kunstnerforbundet i forbindelse med Sætrangs soloutstilling i høst.

Tittelen på arbeidet kan sees som en beskrivelse av seendets sentrale plass vår tid; man kan ikke se bort, verken fra det som er knyttet til å orientere seg i sine omgivelser eller fra den oversvømmende mengden informasjon som velter over det moderne mennesket i en stadig strøm som ser ut til å være uten opphør.

Arbeidet er tosidig og skal monteres fritt fra vegg og slik at det når gulvet.

Bente Sætrang (f. 1946) er en sentral kunstner opererer i feltet mellom maleri og tekstil. Sætrangs bidrag til tekstilfeltet strekker seg over fire tiår med kunstnerisk produksjon og fagpolitisk engasjement. Arbeidet hennes preges av utrettelig utprøving, samtidig som det lener seg på en lang tradisjon.

Sætrang har mottatt en rekke hedersbevisninger, utført mange større utsmykningsoppdrag og er innkjøpt av sentrale kunstinstitusjoner. Fra 1987 til 1993 var hun Norges første professor i tekstilkunst

Ayatgali Tuleubek

Tittel: *Atoll, bay, beach* (2018)

Medium: Single channel video with sound

Lengde: 1 min 15 sek

Stilt ut: - Here Be Dragons, Akershus Kunstsenter, Lillestrøm, 2018

<https://youtu.be/4MxEYiEsHww>

Tittel: *Atoll, bay, beach* (2018)

Kunstner: Ayatgali Tuleubek

Videoverket *Atoll, bay, beach* (2018) navigerer ulike generiske landskap gjennom å ramse opp betegnelser på landskapsbeskrivelser i alfabetisk rekkefølge. Bildene er hentet fra såkalt stockfoto - tatt av profesjonelle fotografer og distribueres digitalt. Bildene følger hverandre i så raskt tempo som den kvinnelige fortellerstemmen klarer å uttale de ulike ordene. Resultatet er en fortettet og suggererende billedsekvens som drar betrakteren inn ved hjelp av fortellerstemmens rytme. Den absurde alfabetiske opplistingen av en spesifikk kategori, nemlig ord som beskriver landskap, gir en ny inngang til det velkjente generiske naturbildet, og drar det mot det ukjente, der alle bilder og ord sidestilles uten hierarki og der de mister sin opprinnelige mening.

Installasjonsbilde fra Akerhus Kunstnersenter, Lillestrøm.

Ayatgali Tuleubek (f. 1985 i Kasakhstan)
bor og arbeider i Oslo.

Ayatgali Tuleubek har markert seg med et spennende kunstnerskap, på tross ung alder og opphav utenfor Norge, og er han godt kjent på den norske kunstscenen. Han var med å starte det kunstnerdrevne galleriet Podium.

I sitt kunstneriske praksis undersøkes forskjellige sider ved samtiden, og i sitt arbeid tar Tuleubek blant annet for seg ulike oppfatninger rundt teknologi, makt, ideologi, landområder og territorier.